

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 maja 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., powołując się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924), odmówił A. K. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ, wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszącego co najmniej 15 lat i, po dniu 31.12.2008 r., nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

Zakład, natomiast, uwzględnił, do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, okresy zatrudnienia od 24.06.1978 r. do 23.10.1980 r. oraz od 4.05.1982 r. do 28.02. 1991 r., tj. łącznie 11 lat, 1 miesiąc i 28 dni.

Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, nie zostały, zaś, zaliczone okresy od 21.04.1997 r. do 15.08.2004 r., od 16.11.2004 r. do 31.12.2008 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z dnia 30.04.2021 r. nie określił charakteru pracy zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 7.02.1983 r. oraz nie powołał się na przepisy zarządzenia resortowego (tj. brak wykazu, działu, pozycji i punktu, pod którym znajduje się zajmowane stanowisko). Natomiast w zaświadczeniu wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 4.03.2020 r. nie określił poprawnie stanowiska pracy zgodnie z zarządzeniem resortowym ministra, pod którego podlega zakład pracy oraz okresu od 1.01.2009 r. do 30.09.2013 r., ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych.

Zakład wskazał, że za okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1.01.2009 r., zgodnie z art. 38 ustawy pomostowej płatnik składek jest zobowiązany złożyć druki (...) do 31 marca danego roku kalendarzowego za poprzedni rok. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej, zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach w danym roku kalendarzowym, płatnik składek przekazuje do Zakładu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku.

(decyzja k. 11 – 11 verte akt ZUS)

Od powyższej decyzji, A. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, odwołał się w dniu 25 czerwca 2021 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi, wnosząc o jej uchylenie i przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca wskazał, że organ rentowy nie uznał niektórych okresów zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych wbrew dokumentom złożonym w toku postępowania. Skarżący podkreślił, że zatrudniony był w (...) w A. w okresie od 21.04.1997 r. do 30.04.2021 r. na stanowisku operatora sprzętu specjalistycznego, koparko-ładowarki. Faktycznie zaś świadczył pracę w warunkach szczególnych nieprzerwanie od 21.04.1997 r. do 30.09.2013 r. zgodnie z zaświadczeniem pracodawcy z dnia 4.03.2020 r. Jego praca polegała na załadunku i rozładunku węgla oraz jego hałdowaniu, co wykonywał przez cały dzień pracy. W okresach poza sezonem grzewczym natomiast kierowany był przez pracodawcę do pracy na koparko – ładowarce przy wykonywaniu wykopów pod wodociągi oraz przyłącza wodociągowe i ciepłne.

(odwołanie k. 3 - 5)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 11 – 11 verte)

Na terminie rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku z dnia 27.09.2021 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

(oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy 00:27:03, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:27:03 e – protokół rozprawy z dnia 27.09.2021 r., płyta CD k. 35)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

A. K. urodził się w dniu (...), z zawodu jest operatorem sprzętu budowlanego.

(okoliczności bezsporne)

Ubezpieczony, w okresie od 1 września 1975 r. do 28 lutego 1991 r., był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. jako maszynista koparki.

W okresie od 23.10.1980 r. do 20.04.1982 r. ubezpieczony odbywał u tego pracodawcy służbę wojskową.

(zaświadczenie k. 6 akt ZUS, umowa o pracę k. 8 – 9, k. 19, angaże k. 10 – 18)

U wskazanego wyżej pracodawcy, w okresach od 24.06.1978 r. do 23.10.1980 r. oraz od 4.05.1982 r. do 28.02. 1991 r., ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. maszynisty ciężkich maszyn budowlanych określoną w Wykazie A, dziale V poz. 3 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm).

(bezsporne)

Następnie, w okresie od 21.04.1997 r. do 30.04.2021 r., wnioskodawca był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółka z o.o. w A., gdzie otrzymał angaże na następujące stanowiska pracy:

- od 21.04.1997 r. operatora sprzętu specjalistycznego koparko – ładowarki;
- od 16.08.2004 r. – ogrodnika terenów zielonych;
- od 16.11.2004 r. - operatora sprzętu specjalistycznego koparko – ładowarki;
- od 3.09.2013 r. - operatora sprzętu specjalistycznego koparko – ładowarki, mechanika urządzeń cieplnych
- od 25.11.2019 r. – monter – konserwatora sieci wodno – kanalizacyjnej. (świadcstwo pracy k. 8 akt ZUS, umowa o pracę, angaże w załączonych aktach osobowych k. 17)

Wnioskodawca w (...) Spółka z o.o. w A., który to zakład pracy podlegał pod resort Budownictwa i (...), w okresach od 23.04.1997 r. do 31 sierpnia 2004 r. i od 1 listopada 2004 r. do 2013 r. pracował jako operator koparko-ładowarki na ciepłowni przy hałdowaniu i nawęglaniu oraz przy wywozie szlaki. Wnioskodawca ładował do zasobnika tzw. miał węglowy bądź zgarniał szlakę. Pracował w ten sposób stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Poza koparką nie obsługiwał innego sprzętu. Po sezonie grzewczym wykonywał te same obowiązki pracownicze. Nawęglął zimą codziennie, a latem co drugi dzień. Cały czas pracował na koparce, jak nie nawęglął to jeździł wykonując usługi przy wodociągach. Latem nawęglął, ale też jeździł do awarii np. kopać dziurę. Gdy np. ciepłociąg był dziurawy to on kopał, aby odkryć ziemię, nadal pracował przy obsłudze koparki. W sytuacji, gdy była awaria w firmie pracował on na wodociągach albo przy kanalizacji jako operator sprzętu koparko-ładowarki. Była to maszyna budowlana. Po 1.01.2009 r. nic się nie zmieniło w firmie i charakterze pracy wykonywanej przez wnioskodawcę. Kabina maszyny była zamknięta, ale bez klimatyzacji. Gdy kłapa była otwarta to panowało bardzo duże zapylenie, a gdy była natomiast zamknięta to było duszno.

(zeznania wnioskodawcy 00:03:46 w zw. z 00:25:29, płyta CD k. 35, zeznania świadka K. K. 00:13:50, płyta CD k. 35, zeznania świadka J. G. 00:21:32, płyta CD k. 35)

Wnioskodawca udowodnił posiadanie łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczony rozwiązał stosunek pracy.

(bezsporne)

W dniu 10 maja 2021 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

(wniosek k. 1-4 akt ZUS).

Zaskarżoną decyzją z dnia 21 maja 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924) odmówił A. K. prawa do emerytury pomostowej.

(decyzja k. 11 – 11 verte akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów a w szczególności załączonych do akt ZUS, w tym świadectw pracy, a także o załączone akta osobowe z (...) Spółki z o.o. w A.. Sąd uwzględnił też osobowe źródła dowodowe w postaci wiarygodnych zeznań wnioskodawcy oraz świadków: J. G. i K. K. , pracujących ze skarżącym w (...) Spółka z o.o. w A..

Świadkowie, jako osoby z długim stażem pracy i pamiętający osobę wnioskodawcy, posiadali dokładną wiedzę na temat faktycznie realizowanych przez A. K. obowiązków pracowniczych w spornych okresach czasu.

Zeznania świadków są jasne, relatywnie dokładne i wewnętrznie spójne. Korespondują przy tym z zeznaniami wnioskodawcy, tworząc razem spójny obraz charakteru pracy świadczonej przez wnioskodawcę.

Ponadto świadkowie , nie mają żadnego interesu w tym, aby zeznawać na korzyść ubezpieczonego, gdyż są dla niego osobami obcymi. Stanowią oni tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Nadto zeznania świadków i wnioskodawcy nie zostały zasadnie podważone przez żadną ze stron w toku procesu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie A. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;

2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

A zatem stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze **z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów tj. art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych.** (vide min. wyrok SA w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok SA w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok SA w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok SA w Białymstoku z 09.01.2014 r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok SN z 04.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok SA w Gdańsku z 07.11.2013 r., III AUa 343/13)

W przypadku, kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia tylko wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ww. ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ww. ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Zgodnie bowiem z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej przysługuje także osobie, która (pkt 1) choć po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy, to (pkt 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 oraz art. 5-12 ustawy oraz (pkt 3) po dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy. Dodać jednak należy, że nie realizuje przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych wykazanie okresów pracy, które nie są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. **Nie wystarczy zatem wykazanie wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem konieczne jest także, aby praca ta była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych** (por. wyrok SA Szczecin z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt: III AUa 577/13, opubl. L.). **Innymi słowy, brak jest podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być dziś tak kwalifikowany. Oznacza to, że wykonywanie przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, jest warunkiem koniecznym nabycia prawa do emerytury pomostowej** (vide wyrok SA w Łodzi z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt: III AUa 523/15, opubl. L., wyrok SA w Łodzi z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt: III AUa 606/16, opubl. L.)

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które

mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Według ust. 3 cytowanego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawca A. K. spełnia przesłanki ustawowe, co do daty urodzenia (po dniu 31 grudnia 1948 r.), wieku, rozwiązania umowy o pracę, lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia jednak warunku co do posiadania okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych bądź wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tejże ustawy.

Wnioskodawca A. K. w trakcie zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w A., który to zakład pracy podlegał pod resort Budownictwa i (...), w okresach od 23.04.1997 r. do 31 sierpnia 2004 r. i od 1 listopada 2004 r. do 2013 r. pracował jako maszynista ciężkich maszyn budowlanych, tj. operator koparko-ładowarki.

U wskazanego wyżej pracodawcy ubezpieczony pracował jako operator koparko-ładowarki na ciepłowni przy hałdowaniu i nawęglaniu oraz przy wywozie szlaki. Wnioskodawca ładował do zasobnika tzw. miał węglowy bądź zgarniał szlakę. Pracował w ten sposób stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Poza koparką nie obsługiwał innego sprzętu. Po sezonie grzewczym wykonywał te same obowiązki pracownicze. Nawęglął zimą codziennie, a latem co drugi dzień. Cały czas pracował na koparce, jak nie nawęglął to jeździł na usługi przy wodociągach. Latem nawęglął, ale też jeździł do awarii. Gdy np. ciepłociąg był dziurawy to on kopał, aby odkryć ziemię, nadal pracował przy obsłudze koparki. W sytuacji, gdy była awaria w firmie, pracował on na wodociągach albo przy kanalizacji jako operator sprzętu koparko-ładowarki. Była to maszyna budowlana.

Podkreślić, jednak, należy, że prace te nie stanowią pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu nowych przepisów, to jest art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 tej ustawy)

Prace, we wskazanym wyżej charakterze, nie zostały ujęte ani w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych jako prace na stanowiskach w szczególnych warunkach ani w załączniku nr 2 do ustawy, jako prace na stanowiskach w szczególnym charakterze.

Wskazania, w tym miejscu, wymaga jak już wyżej wspomniano, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych przewiduje nabycie prawa do emerytury pomostowej dla osoby, która spośród siedmiu warunków nabycia tego prawa nie spełnia tak jak ubezpieczony jednego z nich, a mianowicie nie pracuje w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze określonym w ustawie o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008 r. Osoba taka musi jednak mieć wypracowany staż pracy przed dniem 31 grudnia 2008 r. w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, które za takie uznaje ustawa o emeryturach pomostowych (załączniki nr 1 i 2 do tej ustawy), **a nie ustawa o emeryturach i rentach z FUS.**

W tej sytuacji należy przyjąć, że ubezpieczony nie spełnił przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wykazane przez ubezpieczonego okresy pracy nie są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu Ustawy o emeryturach pomostowych.

Natomiast warunek legitymowania się na dzień 1 stycznia 1999 r. co najmniej 15-letnim stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS jest warunkiem do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, **tj. dla osoby, która po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.** Podkreślić należy, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał jako pracownik pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnia on warunku ustalenia prawa do emerytury pomostowej z art. 4 Ustawy o emeryturach pomostowych. Nie jest też możliwe przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 Ustawy o emeryturach pomostowych, skoro prace wykonywane przez wnioskodawcę jako operatora koparko - ładowarki stanowiące w rozumieniu dotychczas obowiązującego rozporządzenia „pracę maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych” (pkt 3, dział V „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”), nie były ani pracami w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych.

W załączniku nr 1 i 2 do Ustawy o emeryturach pomostowych do kategorii prac w szczególnych warunkach zaliczono 40 rodzajów prac, zaś do kategorii prac w szczególnym charakterze – 24 rodzaje prac. Oznacza to istotne ograniczenie zakresu podmiotowego prawa do wcześniejszego przejścia na emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w porównaniu z regulacją zawartą w art. 32 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub prac wynikających z wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanego wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (dz. U z 1983 r. nr 8, poz. 43 z późn. zm.)

Zgodność pominięcia przez ustawodawcę niektórych rodzajów prac w katalogach prac uprawniających do emerytury pomostowej z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa była przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego np. w wyroku z dnia 25.11.2010 r. K 27/09 (publ. OTK- A 2010 z. 9, poz. 109), w którym stwierdził, że nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa pominięcie w definicji prac w szczególnych warunkach zawartej w art. 3 ust. 1 i 2 oraz 3 Ustawy o emeryturach pomostowych oraz w załączniku nr 1 i 2 tej Ustawy min. czynników fizycznych i chemicznych, czy pracy w warunkach narażenia na zapylenie, promieniowanie jonizujące i działanie pól elektromagnetycznych. (por. też wyrok TK z dnia 3.03.2011 r., K.23/09, opubl. (...) 2011 z 2, poz. 8 czy 16.03.2010 r., K. 17/09 opubl. w OTK – A z 2010 r., z 3, poz. 21)

Podkreślić zaś należy, że przepisy przewidujące prawo do emerytur pomostowych są przepisami szczególnymi, stanowiącymi wyjątek od przepisów dotyczących prawa do emerytury powszechnej, ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna, podlegają one wykładni ścisłej.

W świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 r., I UK 104/05, opubl. w (...) z (...), który Sąd Okręgowy w pełni podziela, „przepisy prawa ubezpieczenia społecznego mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Tworzą system prawa ścisłego, zamkniętego. Nie mogą być interpretowane rozszerzająco, zwłaszcza przy zastosowaniu wykładni aksjologicznej.“

Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu w toku działalności orzeczniczej, a to oznacza, że cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą posiadać inne prace, chociażby zbliżone rodzajowo, których sposób wykonania i jakość mogły obniżyć się z wiekiem. (vide min.: wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.05.2015 r., wyrok SA w Szczecinie z dnia 23.01.2014 r., III AUa 604/13, opubl. LEX nr 1441544, III AUa 715/14, opubl. LEX nr 1843148, wyrok NSA w W. z dnia 19.12.2014 r., I OSK (...), opubl. LEX nr 1771927, wyrok SA w Białymstoku z dnia 14.05.2014 r., III AUa 1850/13, opubl. LEX nr 1463774)

Z uwagi na powyższe nie są dopuszczalne żadne odstępstwa od treści przepisów cytowanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych.

Wnioskodawca A. K. nie może zatem nabyć prawa do emerytury pomostowej na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie A. K., jako niezasadne, uznając, tym samym, prawidłowość wydanej w dniu 21 maja 2021 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

K.B

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy radcy prawnemu J. S. za pośrednictwem PORTALU INFORMACYJNEGO .

(mimo, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia – złożył wnioskodawca k. 38)